Nro 25.

FRDERYK AUGUST

z Bożéy Łaski Król Saski Xiąże Warszawski etc. etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, że Sąd Nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następuiący:

Działo się w Warszawie w Pałacu zwykłych posiedzeń Rady Stanu, Krasińskich zwanym, na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyinego, dnia szóstego Lutego tysiąc ośmset dwunastego roku.

SĄD KASSACYNY.

Xięstwa Warszawskiego.

W sprawie Erazma Zarańskiego w Lublinie przy ulicy Grodzkiéy pod liczbą 111 mieszkaiącego, zanoszącego rekurs przeciw wyrokowi Sądu Appellacyinego w dniu dwudziestym piątym Stycznia roku zeszłego tysiąc ośmset iedenastego, iako też wyrokowi Trybunału Cywilnego Pierwszéy Instancyi Departamentu Lubelskiego w dniu dwunastym Października tysiąc ośmset dziesiątego, w skutku wyroków zeszłego Rządu Austryackiego Pierwszéy i drugiéy Instancyi w dniach dwudziestym szóstym Września tysiąc ośmset osmego, i ośmnastym Marca tysiąc ośmset dziewiątego, miedzy nim a Janem Hakenszmitem. Mecenasem Sądu Kassacyinego, zapadłym, przez Mecenasa Adama Mędrzeckiego;

Maiąc sobie przedstawiony następuiący stan sprawy:

W roku tysiąc ośmset piątym dnia dwudziestego pierwszego Października, Jan Hakenszmit otrzymał przez licytacyą pobór czopowe.

go miasta Lublina, w dzierżawę na rok ieden za summę ieden kroć cztery tysiące, dwieście złotych, nie maiąc stoli dostatecznych funduszów do zapłacenia pierwszéy raty, miał pożyczyć od rekursuiącego potrzebną w tym celu summę. Po okazanéy poźniéy z poboru wspomnionego stracie, wszczął się spór między stronami, w którym pierwszy uważał Erazma Zarańskiego za wspólnika dzierżawy, ten zaś przeciwnie twierdzeniu takowemu zaprzeczał. Obadwa wyżéy z daty wymienione wyroki dwòch instancyi Rządu zeszłego, dozwoliły dowodu przez świadków na to, czyli rzeczywiście kontrakt spółki między stronami miał mieysce, i po zmianie Rządu Trybunał pierwszéy Instancyi wyrokuiąc z powództwa Jana Hakenszmita żądaiącego iżby był przypuszczonym do dowodu przez świadków i przysięgi spór kończącéy na mocy dwòch powyższych wyroków, rzecz na stronę powoda osądził, a nakoniec Sąd Appellacyiny, zważaiąc dwa iednozgodne Rządu zeszłego wyroki, uznał ie niewzruszonemi, co się tycze dozwolonego dowodu przez świadków i wyrok Trybunału pierwszéy Instancyi w tém tylko zmienił, iż przysięgę maiącą się wykonać przez powołanego Jana Hakenszmita, nie za spór kończącą, ale za suppletoryiną uważał.

Rekursuiący zaskarżaiąc powyższe wyroki utrzymuie:

1. że Kodex cywilny Austryacki w §. 285 Części III. stanowi,
„pacta societatum, quae bona tantum praesentia, vel bona tantum futura complectuntur nulla sunt, nisi bona ab uno, alterovè in societatem inlata, justo inventario accurate descripta et consignata sint: namque hae descriptiones solae justa et legitima sunt documenta rerum in commune collatarum."
i wnosi ztąd, że nie masz dowodów kontraktu spółki, iak tylko w wyraźnych opisach,

2. Przytacza §. 293 tegoż prawa stanowiący:
„si quis pro utilitatate alterius operam aut pecuniam suam impendit, atque omni lucro renuntiat, pactum non fit societatis sed species aliqua donationis existet."

3. odwołuiąc do punktu pierwszego, podanych przez stronę przeciwną interrogatoryów, uważa, iż nic więcéy w nim Jan Hakenszmit dowieść nie zamierzył, iak tylko udowodnienie własnych rekursuiącego wy-

znań, które iako **zasądowe** nie mogłyby strony przeciwnéy w myśl §. 176 Codicis judiciarii uwalniać. I następnie

4. dowieść usiłuie §m 346 tegoż Kodexu Austryackiego, iż wyroki rządu zeszłego przeciw wyraźnym prawom zapadły.

5. Stosuiąc daléy do ninieyszego przypadku art. 9. prawa przechodniego dziesiątego Października tysiąc ośmset dziewiątego, twierdzi, iż prawo Jana Hakenszmita przed wprowadzeniem Kodexu Napoleona, nie mogło bydź uważane iako zupełnie nabyte, gdyż nie dostawało mu ieszcze stanowczego czynu, to iest wysłuchania świadków,

6. a tak przechodząc do przepisów Kodexu Napoleona których właściwość w sprawie ninieyszéy, z samego nawet Kodexu Austryackiego §. 17 Części I okazać usiłuie, mniema, że Sądy Xięstwa Warszawskiego w wyrokowaniu przestąpiły artykuły 1341 i 1834, według których dowód spółki przez świadków przyiętym bydź nie może. —

Na tych zasadach w myśl artykułu 10 pod liczbą 1. Organizacyi Sądu Kassacyinego domaga się, aby zaskarżone wyroki skasowanemi zostały.

Po wysłuchaniu rapportu i opinii Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz zgodnych z nią wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora.

SĄD KASSACYINY

zważywszy:

iż wyroki w dwóch instancyach Rządu zeszłego zapadłe, stanowiące dowód przez świadków o exystencyi kontraktu spółki między stronami, iako zupełnie zgodne, prawomocnemi się stały i stosownie do §. 340. i rozdziału XXIII. Ordynacyi Sądowéy Galicyiskiéy żadnemu odwołaniu się do wyższéy Instancyi uiepodlegaią,

Zważywszy artykuł 17 pod liczbą 1. Dekretu Królewskiego szesnastego Stycznia tysiąc ośmset iedenastego, który przeciw takim wyrokom wszelkiego rekursu do Sądu Kassacyinego zabrania, które do dnia 15 Sierpnia tysiąc ośmset dziesiątego zapadły, a przeciwko którym odwołanie się do wyższéy Instancyi mieysca nie znayduie;

Zwa-

Zważywszy, iż wyroki Trybunału cywilnego Departamentu Lubelskiego i Sądu Appellacyinego są koniecznym skutkiem dowodu prawomocnemi wyrokami nakazanego,

Zważywszy nakoniec, iż powód przez rekursuiącego z artykułu 9. ustawy przechodniéy dziesiątego Października tysiąc osmset dziewiątego powzięty, w przypadku nawet gdyby artykuł ten do ninieyszéy sprawy mógł bydź zastosowanym, na żaden wzgląd nie zasługuie, gdyż wspomniona ustawa w art. 9. ogólne tylko prawidła co do praw przed wprowadzeniem Kodexu Napoleona zupełnie nabytych stanowi, art. zaś 17 Dekretu Królewskiego szesnastego Stycznia tysiąc ośmset iedenastego, wyiątek od tego prawidła co do czterech nowych Departamentów, i co do wyroków przed wprowadzeniem Kodexu Napoleona prawomocnie zapadłych w sobie zawiera.

Rekurs Erazma Zarańskiego na początku wymieniony za nie mogący bydź przyięty do Instrukcyi uznaie, złożoną od wpisu w papierze stemplowanym, przez rekursuiącego summę trzydzieści dziewięć złotych polskich utwierdza, i stosownie do art. 58 Organizacyi Sądu Kassacyinego, tegoż na zapłacenie grzywien na fundusz ubogich w summie dwieście trzydzieści cztery złotych skazuie.

(podpisano) J. Łuszczewski Prezes.
L. Osiński, Pisarz S. K.

Wydrukować
Felix Łubienski,
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem
(L. S.) Antoni Joneman.
Sekretarz Jeneralny.